

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 26 stycznia 2022r. strona powodowa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. domagała się na swoją rzecz od pozwanego V. I. kwoty 4385,30 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem składki z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, wskazując, że kwota ta nie została zapłacona pomimo upływu terminu wymagalności, a powód nabył wierzycelność na podstawie umowy cesji.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 9 lutego 2022r. powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie od ww. nakazu pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając, że nie miał obowiązku kontynuacji umowy w (...) S.A. i zawarł umowę ubezpieczenia OC w (...) S.A., o czym agent (...) S.A. powiadomił STU E. Hestia.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu, nakaz zapłaty stracił moc, postępowanie umorzono. W dniu 25.04.2022r. powód wniósł pozew do tut. Sądu.

W piśmie procesowym z dnia 11.07.2022r. strona powodowa wyjaśniła, że podstawą jej żądania jest łącząca wierzyciela pierwotnego tj. (...) S.A. z pozwanym umowa obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, potwierdzona polisą nr (...), która została wystawiona na podstawie art. 31 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Poprzedniego właściciela, który zbył pojazd w dniu 8.02.2019r. na rzecz pozwanego, łączyła z zakładem ubezpieczeń umowa ubezpieczenia OC potwierdzona polisą nr (...) obowiązująca z okresie od 4.02.2019r. do 3.02.2020r. Na pozwanego przeszły prawa i obowiązki z tytułu zawartej wcześniej umowy ubezpieczenia, wobec czego wierzyciel pierwotny wystawił nową polisę z okresem ubezpieczenia od 8.02.2019r. do 3.02.2020r. W konsekwencji pozwany był zobowiązany do uiszczenia kwoty 3716,16 zł.

W piśmie procesowym z dnia 30.08.2022r. pozwany zarzucił, że w chwili nabycia pojazdu składka na ubezpieczenie OC była opłacona za cały okres. Zbywca nie wystąpił również o zwrot uiszczonych składek. Pozwany zakwestionował metodę i sposób kalkulacji składki dla pozwanego, która wg niego jest rażąco wygórowana, dowolna i nieuzasadniona. Pozwany zarzucił także, że przed doręczeniem pozwu nie wiedział o „nowej” polisie, wcześniej nie przekazano mu takiego dokumentu, jak również nie poinformowano o cesji wierzycelności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany nabył przedmiotowy pojazd marki A (...), nr rej. (...), od Z. S. w dniu 8.02.2019r., tj. w okresie obowiązywania umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zawartej przez zbywcę z (...) S.A., potwierdzonej polisą nr (...), obowiązującej do 3.02.2020r. Składka OC, oznaczona w polisie na kwotę 707 zł, została opłacona przez zbywcę. W.w. zakład ubezpieczeń wystawił nową polisę nr (...), wskazując pozwanego, jako ubezpieczającego /ubezpieczonego, z okresem ubezpieczenia od 4.02.2019r. do 3.02.2020r., z oznaczeniem składki na kwotę 4060,48 zł. W polisie wskazano, że jest to kontynuacja umowy OC zbywcy, potwierdzonej polisą nr (...), oraz, że kwota składki 344,32 zł została prześięgowana z polisy zbywcy. Termin płatności pozostałej kwoty 3716,16 zł oznaczono na 6.03.2019r.

Dowód:

potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia nr (...) (k-61);

polisa (...) kom. (...) (k-11);

zeznania pozwanego (k-57).

Dochodzoną w niniejszej sprawie wierzytelność powód nabył w drodze umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18.10.2021r., zawartej z (...) S.A.

Dowód:

umowa nr (...) z dnia 18.10.2021r. wraz z załącznikiem nr 1 (k-19-23, 31-32).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z jedyne dowodu, zaoferowanego przez powoda dla udowodnienia jego roszczenia wynikało, że jego poprzednik prawny dokonał zmiany wysokości składki, z tytułu ubezpieczenia.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U. 2018r., poz. 473), w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie.

Stosownie do art. 31 ust. 2 tej ustawy, w razie niewypowiedzenia przez posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego, umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zakład ubezpieczeń może dokonać ponownej kalkulacji należnej składki z tytułu udzielanej ochrony ubezpieczeniowej, poczynając od dnia przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu, z uwzględnieniem zniżek przysługujących posiadaczowi, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego oraz zwyczaj go obciążających, w ramach obowiązującej taryfy składek.

Z powyższych przepisów wynika, że, co do zasady pozwany był beneficjentem składki, zapłaconej przez zbywcę pojazdu. Jej ponowna kalkulacja mogła zostać dokonana pod warunkiem zaistnienia okoliczności, wskazanych w taryfie składek, obowiązującej u poprzednika prawnego powoda, który mógł przy tym żądać od pozwanego ujawnienia okoliczności, niezbędnych dla ponownej kalkulacji składki. W przypadku, gdy ze zniżki korzystał zbywca pojazdu, konieczne było przy tym ustalenie przez poprzednika prawnego powoda, czy również pozwanemu byłaby ona udzielona. Gdyby zbywca nie korzystał ze zniżki i zapłacił składkę w pełnej wysokości, strona powodowa nie mogłaby oczywiście podwyższyć jej wobec pozwanego.

Wysokość składki uiszczonej przez zbywcę pojazdu w kwocie 707 zł ustalono w oparciu o przedstawiony przez pozwanego dowód - potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia nr (...) (k-61).

Strona powodowa nie ujawniła jednak obowiązującej u poprzednika taryfy składek. Wobec tego, nie udowodniła, stosownie do art. 6 kc, że faktycznie zaistniały okoliczności, wskazane w art. 31 ust. 2 ww. ustawy, które upoważniałyby do podwyższenia składki w stosunku do pozwanego. Zakład ubezpieczeń miał prawo do dokonania rekalkulacji należności, jednak to powód powinien był udowodnić, że zachodzą okoliczności, skutkujące obciążeniem pozwanego zwyczajem. Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, aby pozwany był zobowiązany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Zaznaczyć także należy, że nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią nie wskazanych, mających na celu udowodnienie jej twierdzeń (tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76). Dopuszczenie dowodów z urzędu jest bowiem prawem, a nie

obowiązkiem Sądu, z którego to prawa powinien szczególnie ostrożnie korzystać, tak by swym działaniem nie wspierać żadnej ze stron procesu.

Mając to na uwadze, powództwo oddalono, jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisów art. 98 kpc. Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Mając na względzie wynik procesu, pozwanemu należał się zwrot kosztów, w skład których wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym w stawce minimalnej uzależnionej od wartości przedmiotu sporu, w kwocie 900 zł, ustalone zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w niniejszej sprawie, oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.